

Amazoana

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- E noaptea despletită, -n cavalcadă
Trec armăsari cu stele în copite,
Luceferi reci le flutură în coadă
Și pietrele tresar pe drum, uimite,

Când te înalți în scări lăsând pe spate
Să-ți fluture în vânt eșarfa verde,
Iar bluza lasă formele curbate
Tăcerea nopții negre s-o dezmiere.

Lângă izvor, în mijloc de poiană,
Cu jar în ochi, să-mi vină amazoana,
Aștept tăcut, iar focul în cabană
Îți cânt-o simfonie, Liliana.

- La orizont se-alintă Carul Mare,
Pe oiștea din flăcări împletită,
Iubirea, ca o dulce-amenințare,
Veghează. Noaptea bate din copită

Și-i spumegă zăbalele de parcă
Am alerga spre tine de milenii,
O potolesc, dar gândurile-ncearcă
Să evadeze-n marginea poienii,

Acolo unde pajiștea-nverzește
Sub pașii grei de rouă și dorință.
Un loc să-mi reazem sufletul găsește
Iubirea mea, de-ți este cu puțință.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif